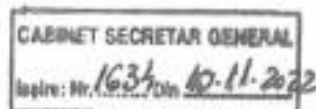

COMITETUL
OLIMPIC
SI SPORTIV
ROMÂN

Secretar General

CUI RO 13746143

Către,

MINISTERUL SPORTULUI
În atenția domnului Carol-Eduard NOVAK
Ministru

Domnule Ministru,

În temeiul prevederilor legale care consacră atribuțiile ministerului în elaborarea strategiei generale a organizării și dezvoltării activității sportive,

Apreciind asupra calității C.O.S.R., de partener de dialog al Ministerului Sportului,

Vă invităm să găsiți, atașat prezentei, punctele de vedere, cu observații, modificări și completări la materialul intitulat "Strategia Națională pentru Sport", formulate de C.O.S.R., F.R.Rugby, F.R.Schi-Biatlon, F.R.Atletism, F.R.Golf, F.R.Volei.

Având convingerea că aceste puncte de vedere se vor regăsi în forma finală a "Strategiei Naționale pentru Sport", în interesul comun de stabilire a unor direcții profitabile sportului românesc,

Rămânem deschiși unei colaborări eficiente.

Cu respect,

Secretar General

George BOROI

Strategia Națională pentru Sport propusă de Ministerul Sportului

Punct de vedere

1. Documentul nu ia în considerare CNOPJ - BOPJ, program strategic al sportului olimpic românesc încă din 1979. De asemenea, acest program este menționat și în Legea Sportului și în HG 1447 cu modificările și completările ulterioare.

Majoritatea sportivilor din Echipele Olimpice și foarte mulți medaliați olimpici și mondiali s-au pregătit în CNOPJ - BOPJ.

Strategiile COSR și ale Federațiilor privind formarea sportivilor de înaltă performanță au fost mereu elaborate având ca element central CNOPJ-BOPJ.

Pentru categoria de vârstă 14 - 18 ani, MS a introdus un nou concept, respectiv acela al Centrelor Regionale de Excelență. Vor înlocui CNOPJ-BOPJ ?

2. Documentul nu ia în considerare CNOPT, program strategic al sportului olimpic românesc din 2015.

Programul CNOPT a fost elaborat și implementat în vederea adaptării procesului de formare a sportivilor la contextul social național și la specificul sportului internațional.

CNOPT a devenit rapid element central al strategiei COSR și a Federațiilor, alături de CNOPJ-BOPJ.

3. Piramida structurală a sportului este modificată. Pe cale de consecință și parcursul de formare a sportivilor de înaltă performanță arată altfel.

4. Nu se ține cont de contextul internațional în ceea ce privește flexibilitatea programului olimpic.

Un sport poate fi denumit olimpic sau neolimpic raportat la apartenența lui la programul proximei ediții a Jocurilor Olimpice.

În acest sens se poate menționa karate care pentru ciclul olimpic 2017-2021 a fost sport olimpic, fiind inclus în programul sportiv al jocurilor Olimpice Tokyo 2020. Totuși, karate nu se regăsește în programul Jocurilor Olimpice Paris 2024, astfel a devenit sport neolimpic.

De asemenea Federația de Dans Sportiv are o disciplină olimpică, respectiv breaking care a fost inclusă în programul sportiv al Jocurilor Olimpice Paris 2024.

Totuși, Gimnastica Ritmică a fost și este o continuare sport olimpic, disciplina a fost inclusă în programul sportiv al Jocurilor Olimpice anterioare și este inclusă în programul Jocurilor Olimpice Paris 2024. În documentul MS, Gimnastica Ritmică este inclusă la sporturi neolimpice.

5. Din documentul primit, se poate observa lipsa unui plan de implementare a strategiei, a unui plan de măsuri etapizat pentru punere în aplicare (NB: la ședința interministerială din data 18.10.2022, doar Primului-Ministru i s-a pus la dispoziție o anexă cu un plan de măsuri).
6. Din documentul primit lipsește rolul pentru fiecare entitate implicată în domeniul sportului la nivel național.
7. Nu este prezentat un buget estimat, eșalonat pe etape de implementare și punere în aplicare (solicitarea Primului-Ministru).
8. De asemenea, poate că ar trebui să fie incluși și indicatori de performanță (sugestia Primului-Ministru).
9. Ar trebui făcută o evaluarea potențialului de finanțare privată și a duratei de timp în care ar putea produce efecte (sugestia Primului-Ministru).
10. Legătura cu sportul în școală ar trebui întărită (sugestia Primului-Ministru).
11. Calificarea și finanțarea resursei umane pentru implementarea obiectivelor stabilite în strategia națională pentru sport.

Domnului Carol-Eduard Novak, ministrul Sportului

Stimate domnule ministru,

Deprinși cu bunele practici în managementul instituțional, vom evita în cele ce urmează să oferim un feedback evaluativ sau unul prescriptiv materialului intitulat "Strategia Națională pentru Sport – document strategic cadru", ci ne vom strădui să vă prezentăm postura în care ne regăsim noi, ca federații naționale din România, actori importanți sportului de performanță. Drept care, ne vom rezuma la un feedback descriptiv, încercând să prezentăm efectul pe care la avut asupra noastră parcurgerea documentului.

Vom începe prin a puncta dezamăgirea pe care am avut-o când Consiliile Județene din România nu s-au regăsit pe lista stakeholderilor din fenomenul sportiv. Iar aceasta cu atât mai mult cu cât considerăm că acestea nu sunt doar în sfera largă a definiției clasice a termenului (în care s-ar încadra și partidele politice, presa, opinia publică, părinții sau reprezentanți ai părinților copiilor pe care îi chemăm la sport, cât și alte instituții publice, chiar și ca grupuri interesate secundare, și care lipsesc din lista celor consultați). Consiliile Județene se regăsesc și în postura de a fi actori care contribuie financiar la susținerea sportului, atât prin crearea de infrastructură sportivă, cât și prin susținerea din fonduri nerambursabile a unor proiecte, atât pentru sportul de masă cât și pentru sportul de performanță, încadrându-se astfel și în definiția restrânsă pe care teoreticienii au dat-o stakeholderilor.

De altfel, trebuie să spunem că ne-am simțit derutați nu numai de excluderea Consiliile Județene din această listă, ci și de absența organismelor guvernamentale din domeniul apărării (iar aici ne gândim la istoricul schiului și biatlonului, practicat la început ca patrulă militară discipline sportive încadrate în categoria sporturilor tehnico-aplicative) sau al siguranței publice (știind că multe instituții din acest domeniu se bazează în activitatea profesională pe foști sportivi de performanță din discipline multiple: tir, motociclism, automobilism, sporturi de contact s.a.).

Surprinderea noastră este mare în primul rând pentru faptul că am simțit că nu este apreciat efortul nostru de a contribui în mod constant la dezvoltarea infrastructurii pentru sport. Am regăsit în materialul prezentat o ierarhizare a disciplinelor sportive și am căutat criteriile obiective care ar fi trebuit să ducă în mod firesc la definirea unor grupe de sporturi sau jocuri sportive prioritare, dar nu am găsit decât niște enunțuri. Dar cum contează acestea în stabilirea ordinii nu am înțeles. Ca atare, am avut impresia, analizând materialul, că această ierarhizare a fost "decretată" în mod subiectiv.

Faptul că cea mai modernă bază de sărituri cu schiurile din estul Europei nu se regăsește pe info-graficul cu bazele sportive din țară ne-a întristat și mai tare. La Râșnov s-au investit peste 15 milioane de euro atrași atât din mediul privat, cât și din fonduri de la bugetul local și central. Existența acelor trambuline a contribuit la atribuirea României a organizării FOTE 2013. De atunci, România a intrat în clubul select al celor mai puțin de 20 de țări din lume care organizează etape de Cupă Mondială la sărituri cu schiurile, ceea ce ne-a oferit o vizibilitate și o promovare la nivel global. Ar mai fi de remarcat că la Râșnov s-a realizat cel mai important parteneriat-public-privat în domeniul infrastructurii sportive de la noi din țară pe lângă investițiile în trambuline, s-

au mai investiti alte 10 milioane de euro în pârtii pentru schi fond, biatlon și un poligon de biatlon cu 30 linii de tragere, Râșnovul fiind și un bun exemplu prin care putem arăta cum sportul poate contribui la dezvoltarea durabilă a unei comunități. Investițiile în infrastructura sportivă, dublate de alte investiții, atât private, cât și din fonduri publice, au făcut ca orașul să ajungă în câțiva ani să crească de la 30.000 de turiști la peste un milion de turiști anual, ceea ce a dus la o dezvoltare economică și socială exponențială.

Ca atare, suntem chiar îngijorați de faptul că, în Strategia Națională pentru Sport, săriturile cu schiurile nu sunt prevăzute a beneficia de un centru de excelență, deși, în doar 10 ani, dintr-o disciplină dispărută în România de mai multe decenii, am reușit să avem constant săritori în Cupa Mondială și să fim prezenți, atât la feminin, cât și la masculin, la Jocurile Olimpice. Or această schimbare de optică pe care am regăsit-o în Strategia Națională pentru Sport, ar anula toate eforturile care s-au depus atât de comunitatea locală, cât și de federația națională de specialitate, transformând investiția făcută în pierdere, chiar într-un moment în care România își propune ca **OBIECTIV STRATEGIC ASUMAT DE GUVERN** organizarea unei ediții de iarnă a Jocurilor Olimpice pentru Tineret! Or **un asemenea angajament ar presupune o abordare specială a sporturilor de iarnă**, pentru că în 2028, când ne dorim a avea Jocurile Olimpice de Tineret în România, vor fi prezenți în concurs, sub tricolorul românesc, copii care poate nici nu s-au apucat până acum de sport de performanță, copii de 10-11 ani astăzi, în 2022! Iată de ce este extrem de important să ne concentrăm și asupra sportului de masă, asupra selecției și mai apoi asupra pregătirii de excelență în imediată perioadă care urmează și să prioritizăm disciplinele din sporturile de iarnă la care putem participa. FOTE 2013 a însemnat foarte mult pentru imaginea țării noastre, iar Jocurile Olimpice de Tineret vor deschide alte noi oportunități de dezvoltare și vor promova România în întreaga lume. Dar pentru a primi spre organizare o competiție multisport de nivelul Jocurilor Olimpice pentru Tineret este nevoie, după cum bine știți, să organizăm constant alte diferite competiții de nivel mondial (competiții test), pentru a ne arăta capacitățile tehnice și organizatorice, ceea ce nu putem întrerupe acum din cauza subfinanțării sporturilor de iarnă, sau a unei finanțări mult mai puțin decât moderate prin includerea lor în a doua categorie de importanță!

Ne-a mai mirat faptul că, într-o parte a materialului în care se prezintă locul în "piramida structurală" a centrelor regionale de excelență despre care se face vorbire în material, sunt enumerate 3 centre de excelență pentru sporturile de iarnă! Iar mirarea a venit de la faptul că, anterior, am regăsit ideea că sporturile de iarnă (cu excepția hocheiului, care nu se practică doar iarna, dar care se află în programul Jocurilor Olimpice de iarnă), nefăcând parte din grupa "sporturilor prioritare de interes național" **NU BENEFICIAZĂ DE CENTRE REGIONALE DE EXCELENȚĂ**. Și nu am înțeles dacă cele 3 centre de excelență regionale pentru sporturile de iarnă sunt de fapt 3 centre de excelență pentru hochei sau totuși, pe parcursul redactării Strategiei, s-a revenit asupra excluderii schiului, dar și a biatlonului sau a bobului și a saniei, a skeletonului ori a patinajului din grupa "sporturilor prioritare de interes național".

Nu am înțeles nici dacă aceste "centre regionale de excelență" vor înlocui Centrele Naționale Olimpice pentru pregătirea juniorilor și pe cele pentru pregătirea tineretului, structuri funcționale ale COSR, care au dat rezultate și din care au fost recrutați sportivii pentru loturile olimpice. Dacă aceste structuri ale COSR vor rămâne în continuare la vârful piramidei (loturile olimpice) atunci, pentru sporturile olimpice (chiar și cele

lipsite de "interes național"), promovarea în CNOPJ-uri și CNOPT-uri se va face sărind peste etapa centrelor de excelență, la care, conform Strategiei, nu au acces.

Nici cu încadrarea strictă după criteriul olimpic/neolimpic nu ne simțim confortabil căci ceea ce este azi "olimpic" în viitor poate nu va mai fi, iar discipline noi își fac loc în programul Jocurilor Olimpice. Cum de altfel nici diferențierea iarnă-vară nu prea mai poate fi făcută, devreme ce majoritatea probelor de alunecare pe gheață sau pe zăpadă și-au extins sezonul competițional și vara, pe suprafețe sintetice și cu materiale specifice. Bunăoară, la Jocurile Europene din vara anului viitor, disciplina sărituri cu schiurile a fost introdusă în program! România a câștigat anul trecut titlul de campion mondial seniori la biatlon-rolu iar la schi fond role titlul de vicecampion mondial-seniori și poate nu va trece mult până când și la Jocurile Olimpice de vară vom vedea în program probe considerate până nu de mult exclusiv hibernale.

Alte aspecte care ne crează confuzie țin de terminologia folosită în material, iar pentru a încerca să înțelegem mai bine, am consultat și mediul universitar aferent sportului. Nu știm ce se exprimă în materialul prezentat prin "sport de echipă", dat fiind faptul că există o tendință accelerată ca în sporturile prin tradiție individuale să se introducă probe pe echipe, inclusiv pe echipe mixte. Nu mai există competiție majoră care să nu includă și probe (din ce în ce mai multe) pe echipe. Iar când vorbim de echipe, nu ne referim la "echipaje", cum este de pildă un echipaj de bob, sau unul de canotaj. De aceea termenul de "sport de echipă" atribuit JOCURILOR SPORTIVE (fotbal, volei, baschet etc.) ne-a creat confuzie. Așa cum ne-a derutat și folosirea unui *gen proximi* ("general" / interes general) subordonat unei *diferențe specifice* ("național" / interes național). Ca atare, după denumire, categoria a 3-a de sporturi, "sporturi de interes general" ni se pare că excede interesului național, având cea mai mare importanță (importanță generală!), deși regăsim domenii cu nișe foarte înguste, cum ar fi, de pildă, Chambara sau Pangration Athlima, ceea ce ar fi mai degrabă de interes restrâns.

Ne-au creat confuzie și cele 3 analize SWAT, nu doar pentru că pe listele aferente celor 4 cadrane nu regăsim foarte multe dintre elementele identificate de noi în astfel de analize referitoare la domeniul sportiv, ci mai ales pentru că la capitolul "Amenințări" apar mai degrabă oportunități care ar trebui valorificate pentru dezvoltarea domeniului supus analizei. Ca atare, "creșterea ratei mortalității din cauza efectelor negative de sănătate produse de sedentarism", nu este o amenințare pentru sportul pentru toți, ci o adevărată provocare, este o consecință a absenței unui program coerent gen "sportul pentru toți". În opinia noastră, o amenințare ar putea fi tehnologia digitală, care reține copiii la alte moduri de a-și petrece timpul liber. Și de aceea digitalizare ar trebui canalizată și fructificată în cu totul și cu totul alt mod, inclusiv în sport, în folosul sportului, nu pentru înlocuirea activităților fizice. Dar pentru sport, pentru mișcarea fizică, computerul, joystick-ul este mai degrabă o mare amenințare! Nu mai insistăm asupra celorlalte "threats" din toate tabelele prezentate, noi interpretând-o ca o confuzie a materialului și, ca atare, nu ne-a convins că ne putem baza pe aceste analize pentru a le putea folosi ca instrument de management în planificările noastre făcute pe domeniul sportului de performanță.

Pe ansamblu, nu ne-am simțit confortabil cu lectura Strategiei Naționale pentru Sport simțindu-ne derutați atât de terminologia folosită, cât și de demersul teoretic care ne-a creat impresia încercării de a argumenta niște decizii concepute dinainte, nu luate

ca urmare a demersului științific. În plus, ne-am și rătăcit în prezentarea grafică a materialului, și în modul de numerotare a capitolelor/subcapitolelor care nu ne-a oferit posibilitatea de a-l percepe într-un ansamblu dezvoltat arborescent și ușor de urmărit.

Pe lângă aceasta, nu am reușit să găsim un punct solid care să scoată în evidență cerințele sportului și a activităților care îl constituie, respectiv cerințele de ordin financiar, fără de care orice plan, orice strategie rămâne doar pe hârtie. Ca atare, nu ne-am putut da seama dacă ceea ce se propune se și poate îndeplini. Și dacă unul dintre instrumente este un buget multianual până la atingerea obiectivului strategic propus (70?!)

În final, trebuie să spunem că nu am putea rezona cu o listă de 70 (ȘAPTEZECI!) de obiective strategice pe care le propune Strategia Națională pentru Sport. Asta pentru că știm că pe termen mediu și lung, pentru a avea succes, este de dorit a avea o listă cât mai scurtă de obiective strategice (dacă nu chiar doar unul), pe care să urmărești să îl atingi prin alte multe obiective de etapă, prin evaluări intermediare și prin corecțiile care se impun pe parcurs în urma feedback-ului primit, și cu atenție la încadrarea în bugetul alocat realist pentru a atinge obiectivul.

Cu speranța că am reușit să descriem cât am putut de bine efectul pe care l-a avut asupra noastră materialului "Strategia Națională pentru Sport", și că acest feedback vă va putea fi de folos, vă urăm mult succes și vă asigurăm de tot sprijinul nostru.

Comitetul Executiv al COSR
prin Președinte Mihai Covaliu